Zaak 76/88 R

Éveline La Terza
tegen
Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

„Kort geding — ambtenaren — voorlopige maatregelen — deeltijdarbeid"

Beschikking van de president van de Tweede kamer van het Hof van 23 maart 1988 1741

Samenvatting van de beschikking

Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorlopige maatregelen — Voorwaarden — Ernstige en onherstelbare schade — „Fumus boni juris"
(EEG-Verdrag, artikelen 185 en 186; Reglement voor de procesvoering, artikel 83, paragraaf 2)

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN DE TWEEDE KAMER VAN HET HOF
23 maart 1988 *

In zaak 76/88 R,

É. La Terza, ambtenaar van het Hof van Justitie, vertegenwoordigd door V. Biel en A. May, advocaten te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van laatstgenoemde, 31, Grand-Rue,

verzoekster,

* Procestaal: Frans.

tegen

Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door F. Hubeau, hoofd van de afdeling Personeel, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg te diens kantore te Weimershof,

verweerder,

betreffende een verzoek om een voorlopige maatregel na de afwijzing van een verzoek om voor halve tijd te mogen werken,

GEEFT DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE KAMER,

uitspraak doende krachtens de artikelen 9, paragraaf 4, en 96 van het Reglement voor de procesvoering,

de navolgende

Beschikking

1 Verzoekster, É. La Terza, werd op 15 juni 1973 door het Hof van Justitie aangesteld als hulpfunctionaris en op 1 mei 1974 in vaste dienst benoemd als ambtenaar in de rang C 3. Op 1 januari 1978 werd zij bevorderd naar de rang C 2 en op 1 juli 1984 naar de rang C 1. Zij is tewerkgesteld bij de directie Bibliotheek, onderzoek en documentatie.

2 Verzoeksters echtgenoot is ambtenaar bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen te Luxemburg, waar hij thans is tewerkgesteld op een post van chauffeur. Hij heeft een onregelmatig dienstrooster waarbij hij soms verschillende dagen na elkaar weg van huis is. Verzoekster is moeder van twee kinderen van respectievelijk 12 en 9 jaar.

3 Op 24 oktober 1984 diende verzoekster een verzoek in om met ingang van 1 januari 1985 voor halve tijd te mogen werken, stellende dat haar aanwezigheid thuis onmisbaar was voor het toezicht op en de opvoeding van haar kinderen, die toen

respectievelijk 9 en 6 jaar oud waren. Op 15 november 1984 wees de administratie van het Hof dit verzoek af, op grond dat de bevoegde diensthoofden van oordeel waren dat het dienstbelang zich tegen inwilliging van het verzoek verzette, doch zij verklaarde dat de kwestie opnieuw kon worden onderzocht indien verzoekster naar een andere dienst kon worden overgeplaatst. De administratie van het Hof kwam evenwel terug van haar afwijzend besluit en verleende verzoekster toestemming om met ingang van 1 april 1985 voor halve tijd te werken.

4 Deze toestemming werd tweemaal verlengd, laatstelijk tot 31 december 1987. Bij de verlenging van deze toestemming voor 1986 verklaarde de administratie van het Hof, „dat verzoekster er niet mag van uitgaan dat zij ook in de toekomst toestemming zal krijgen om voor halve tijd te werken".

5 Op 8 oktober 1987 verzocht verzoekster de toestemming om voor halve tijd te werken, te verlengen voor de periode 1 januari — 31 december 1988. Bij besluit van 13 november 1987 weigerde de afdeling Personeel deze verlenging, stellende, dat volgens artikel 55 bis Ambtenarenstatuut het werken op basis van een halve werktijd duidelijk met het belang van de instelling moet stroken, en dat, aangezien verzoeksters hiërarchieke meerderen „van mening waren dat verlenging van deze toestemming de werking van de dienst zou kunnen verstoren, het tot aanstelling bevoegd gezag heeft geoordeeld dat het dossier geen enkele grond voor een verlengingsbesluit bevat".

6 Op 28 januari 1988 diende verzoekster tegen dit besluit een klacht in als bedoeld in artikel 90, lid 2, van het Statuut, stellende dat zij voor halve tijd wenste te werken omdat dit beter was voor de toekomst van haar kinderen, dat de toestemming om voor halve tijd te werken de werking van de dienst niet dreigde te verstoren en dat de afwijzing van haar verzoek niet voldoende met redenen was omkleed.

7 Op 9 maart 1988 stelde verzoekster beroep in tegen het besluit van de afdeling Personeel van 13 november 1987.

8 Bij een op dezelfde dag ter griffie van het Hof neergelegd verzoekschrift heeft La Terza een verzoek in kort geding ingediend, waarin zij concludeerde dat het den Hove behage:

a) te verklaren voor recht, dat de afwijzing van haar verzoek moet worden opgeschort;

b) vast te stellen, dat de eerdere toestemming om voor halve tijd te werken de betrekkingen tussen partijen zal blijven regelen in afwachting van de uitspraak ten gronde;

c) de beslissing omtrent de kosten aan te houden.

9 Verweerder heeft op 21 maart 1988 schriftelijke opmerkingen ingediend. Daar de schriftelijke opmerkingen van partijen alle gegevens bevatten die nodig zijn om uitspraak te kunnen doen op het verzoek in kort geding, behoefden partijen niet te worden gehoord.

10 Tot staving van haar verzoek in kort geding verwijst verzoekster naar haar sociale en familiale situatie, waarbij zij opmerkt, dat elke vertraging in de uitspraak, ongeacht het resultaat ervan, onherstelbare gevolgen dreigt te hebben voor haarzelf en haar twee kinderen.

11 Verweerder concludeert tot afwijzing van het verzoek in kort geding. Volgens hem blijkt uit geen enkele omstandigheid dat de zaak geen uitstel gedoogt, en is niet voldaan aan de voorwaarden om voorlopige maatregelen vast te stellen.

12 Wat het spoedeisend karakter betreft, merkt verweerder op, dat verzoekster met de indiening van haar verzoekschrift nagenoeg twee en een halve maand heeft gewacht, zodat er geen sprake kan zijn van spoedeisendheid.

13 Met betrekking tot het bestaan van middelen op grond waarvan de opschorting van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt, merkt verweerder op, dat artikel 55 bis en bijlage IV bis bij het Statuut het tot aanstelling bevoegd gezag een ruime beoordelingsvrijheid verlenen. Het tot aanstelling bevoegd gezag dient bij zijn besluit rekening te houden met het uitzonderingskarakter van de toestemming om voor halve tijd te werken, met de door de ambtenaar aangevoerde argumenten en met het belang van de instelling. Aldus moet in aanmerking worden genomen, dat verzoekster is ingedeeld in de

hoogste rang van categorie C en bepaalde taken van coördinatie en toezicht diende uit te oefenen. Bovendien wist verzoekster dat haar hiërarchieke meerderen van mening waren, dat haar werkzaamheid op basis van een halve werktijd moeilijkheden had veroorzaakt bij de organisatie van de dienst en niet duidelijk strookte met het belang van de instelling.

14 Volgens artikel 185 EEG-Verdrag heeft een bij het Hof ingediend beroep geen schorsende werking. Het Hof kan echter, indien het van oordeel is dat de omstandigheden zulks vereisen, opschorting van de uitvoering van de bestreden handeling gelasten. Tevens kan het Hof, ingevolge artikel 186 EEG-Verdrag, in de bij hem aanhangige zaken de noodzakelijke voorlopige maatregelen gelasten.

15 Ingevolge artikel 83, paragraaf 2, van 's Hofs Reglement voor de procesvoering kunnen voorlopige maatregelen slechts worden gelast, wanneer uit de omstandigheden het spoedeisend karakter van de zaak blijkt en er middelen zijn op grond waarvan die maatregelen aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomen.

16 Volgens vaste rechtspraak van het Hof, dient de in artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering bedoelde spoedeisendheid van het verzoek in kort geding te worden beoordeeld aan de hand van de noodzaak om ernstige en onherstelbare schade te voorkomen voor de partij die om de voorlopige maatregel verzoekt.

17 Het is aan de hand van deze teksten en de rechtspraak die erop betrekking heeft, dat de gegrondheid van het verzoek moet worden onderzocht.

18 Met betrekking tot het bestaan van omstandigheden die doen blijken van de spoedeisendheid van de gevorderde maatregelen, zij eraan herinnerd, dat verzoekster reeds sedert 1 april 1985 van het tot aanstelling bevoegd gezag toestemming had gekregen om voor halve tijd te werken, op grond dat zij op haar kleine kinderen moest passen en voor hun opvoeding moest zorgen. Al zijn die kinderen thans respectievelijk 9 en 12 jaar, toch zijn deze gronden in wezen dezelfde gebleven, daar verzoeksters echtgenoot nog steeds is tewerkgesteld op een post van chauffeur, waardoor hij soms verschillende dagen na elkaar weg van huis is. In deze omstandigheden kan niet worden uitgesloten, dat het besluit houdende weigering om de toestemming om voor halve tijd te werken te verlengen, verzoekster en haar kinderen ernstige en onherstelbare schade kan berokkenen.

19 Bovendien heeft het tot aanstelling bevoegd gezag niet aangetoond, dat nieuwe omstandigheden de onmiddellijke stopzetting van verzoeksters werkzaamheid op basis van een halve werktijd eisten. Verzoekster was immers reeds in de hoogste rang van categorie C ingedeeld toen haar voor het eerst werd toegestaan voor halve tijd te werken en op dat tijdstip waren haar hiërarchieke meerderen ook al gekant tegen een dergelijke toestemming.

20 In die omstandigheden moet worden aangenomen, dat de spoedeisendheid bewezen is.

21 Met betrekking tot het bestaan van middelen op grond waarvan de gevraagde maatregelen aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomen, laten de relevante bepalingen van het Statuut het tot aanstelling bevoegd gezag een ruime vrijheid bij de beoordeling van het „duidelijk belang van de instelling" en staat het niet aan het Hof deze beoordeling te toetsen, behoudens in het geval van kennelijke dwaling of misbruik van bevoegdheid. De in het bestreden besluit vervatte motivering van de weigering is evenwel zo bondig en stereotiep, dat verzoeksters wens om ze ter toetsing aan het Hof voor te leggen, erdoor wordt gerechtvaardigd.

22 Aangezien aan beide voorwaarden is voldaan, moet het bestreden besluit worden opgeschort en moet aan verzoekster worden toegestaan voor halve tijd te werken tot 31 december 1988 dan wel, in voorkomend geval, tot aan het arrest in de hoofdzaak, indien dit eerder zou worden gewezen.

DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE KAMER,

uitspraak doende bij voorraad krachtens de artikelen 9, paragraaf 4, en 96 van het Reglement voor de procesvoering,

beschikt:

1) **Het besluit van de administratie van het Hof van 13 november 1987, houdende weigering om de aan mevrouw La Terza gegeven toestemming om voor halve**

tijd te werken, tot 31 december 1988 te verlengen, wordt opgeschort; de verlenging wordt toegestaan tot genoemde datum, tenzij het arrest in de hoofdzaak eerder zou worden gewezen.

2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, 23 maart 1988.

De griffier

J.-G. Giraud

De president van de Tweede kamer

O. Due